

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibus Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Calvinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

33. Apprehendens eum de turba seorsum, misit digitos suos in auriculas eius, & expuens tetigit linguam eius, & suspiciens in cælum ingemuit, & ait illi, Epheta, quod est, adaperire.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

- quatenus cum effectu nō agit gratia, nisi agamus & nos cum gratia, ut alius multis in locis apertissimè Aug. docet. Quare et si ideo data sit gratia, ut duritia cordis auferatur, quia tamen hic effectus diuinæ gratiæ operationi cōsequens quidem est, non autem proximus & immediatus ut prior ille iam dictus, idcirco infallibiliter & perpetuò non sequitur, sicuti prior effectus de quo August. dixit, à nullo duro corde respuitur. Consequentis enim effectus intentio proximi effectus certitudinem necessariò præsupponit. Deus enim intendens peccatorem conuerrere si ipse velit conuerti, tangit cor eius certissimè ut conuertatur si velit. Tangit, mouet, & afficit; pulsat, excitat, & præuenit: & hunc diuinæ gratiæ tactum, motum, affectum non sentire nullū cor durum potest. Hunc pulsatum, hanc excitationem, hanc præuentionē omne cor durum accipit, nullum respuit. Quibus enim visis à Deo tangamur, in nostra potestate non est. Actum autem diuinæ gratiæ tangenti, mouenti, & excitanti conformè elicere, pulsanti ostium aperire, vocanti gratiæ consentire, liberæ voluntatis est, quæ morum gratiæ modò sequitur, modò non sequitur; modò accipit, modò reiecit; modò ei consensum præbet, modò negat.
2. Cor. 6. Quam ob causam hortatur Scriptura, ne in vanum gratiam
Heb. 3. & Dei accipiamus, ne quis desit gratia Dei, ne quum vocem Dei
1. audierimus, velimus obdurare corda nostra: & multa alibi his
De Spir. consimilia. Augustinus quoque disertissimè scribit. Vocati
& lit. autem Dei consentire vel ab ea dissentire, propria voluntatis est.
cap. 33. Docet hæc tota explicatio causam excæcationis, aut incredulitatis, aut cuiusuis peccati, non in Deo (ut apud Matth. cap. 13. Calvinus posuit) sed in propria cuiusque praua & libera voluntate ponendam esse.

IN MARCI CAP. VII.

33. Apprehendens eum de turba seorsum, misit digitos suos in auriculas eius, & expuens tetigit linguam eius, & suspiciens in calum ingemuit, & ait illi, Epheta: quod est, adaperire.

Q UOD Christus in sanando hoc surdo & muto, quæ haud dubiè incredulum genus humanum significabat, qui nec ex auditu fidem concipere, & corde credere, nec in Dei laudem linguam laxare & ore confiteri potest: ac (quorum illud ad iustitiam, hoc ad salutem impii

imprimis necessarium esse Apostolus docuit) tot præter mo-
 rem suum ceremoniis, signis, ac symbolis vtitur, non quasi
 ad eum sanandū necessariis mediis (qui solo nutu ac volun-
 tate sanare eum poterat) sed ad aliquid per ea significandum,
 illis vsum fuisse Christum agnoscit nobiscum hoc loco Cal-
 uinus. *Liberè (inquit) usus fuit signis externis, prout hominum
 ferebat vilitas, sicut nunc lingua sputum aspergens, notare vo-
 luit loquendi facultatem à se vno transfundi, digitum in auri-
 culas mittens, docuit proprium esse suum munus surdas aures
 quasi perforare. Quòd suspexit in calum atque ingemuit, signum
 fuit vehementis affectus.* Ita hæc omnia ad significationem
 quandam adhibita fuisse rectè adnotat. Iam verò quum in
 baptisui sacramēto, quo initiatur Deo quilibet Christianus,
 ex surdo ac muto fidem fideique confessionem Dei beneficio
 accipiens, verè adaperitur omnis baptizatus, vt tam audire
 ac credere, quàm quod credit ore & opere confiteri valeat,
 Ecclesia Christi Catholica iam à multis seculis (vt patet ex
 S. Ambrosio) has ipsas Christi ceremonias ac signa ad tantū
 beneficij maiorem expressionem, siue in adultis siue in paruu-
 lis baptizandis adhibere voluit. Displicet caluitio Caluina-
 no hæc Ecclesiastica in baptismo ceremonia, & pro sua in
 Ecclesiam Christi autoritate magistrali, sic illam obiurgat.
*Inter alias nugas quibus baptismum inquinarunt stulti homi-
 nes, hic quoque histrionicus lusus agitur. Quo exemplo mone-
 mur, nullum esse licentia modum, vbi homines in Dei mysterijs
 pro suo arbitrio lasciuunt. Cui respondeo: Inter alias Eccle-
 siasticas ceremonias quibus visibilibus signis (ait S. Dionysius
 Atropagita D. Pauli discipulus) diuinissimi Principes nostri,
 Apostoli & Apostolici viri, sacramēta texerunt, & sub humanis
 imaginibus res diuinas tradiderūt, & in materiali figura spiri-
 tualem maiestatem representarunt: hanc quoque ceremoniam
 ad Christi Saluatoris in re nō absimili imitationē vsurpatam
 histrio Caluinus irridet. Quo exemplo monemur, nullū esse
 licentiæ modum, vbi arrogantes hæretici in Dei mysterijs
 pro suo arbitrio irridendis improbè & petulanter lasciuunt.*

*De Sacri-
 lib. I. ca. 1.
 Ceremonia
 baptisma-
 les futili-
 ter repre-
 hensa.*

*Ecclef.
 Hierar.
 cap. 1.*

IN MARCI CAP. X.

21. Et intuitus eum Iesus, dilexit eum.

ALVINVS hīc alio longè oculo intuitus Ca-
 tholicos, quàm hunc adolescentem diuitem Domi-
 nus intuebarur, calumniatur & rixatur in eos. Nam